

สำราญ สุขรุ่งเรืองสันติ : การรับรู้ความชอบพอระหว่างบุคคล และความสัมพันธระหว่างบุคคล
ตามแนวความคิดไฟโร ของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานต่างๆ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล
(PERCEPTION OF INTERPERSONAL LIKING AND THE FIRO INTERPERSONAL
RELATIONSHIP OF NURSES IN THE DEPARTMENT OF VACHIRA HOSPITAL)
อาจารย์ที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาวุธ, 85 หน้า. ISBN 974-636-271-2

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความชอบพอของบุคคล และ
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามแนวความคิดไฟโร (FIRO) ของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาล
วชิรพยาบาล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ฉันชอบเขา เพิ่มขึ้น เมื่อฉันรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถใน
การทำงานเพิ่มขึ้น ($p < .05$)
2. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวก กับเขาชอบฉัน ($p < .01$) และความสัมพันธนี้เพิ่มขึ้น
เมื่อฉันรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น ($p < .05$)
3. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ($p < .01$) แต่ความสัมพันธนี้
ไม่เพิ่มขึ้น เมื่อฉันคิดว่า เขารับรู้ว่าคุณมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น
4. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา ($p < .01$) แต่ความสัมพันธนี้
ไม่เพิ่มขึ้น เมื่อฉันมีลักษณะเปิดเผย เพิ่มขึ้น
5. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาเปิดเผยกับฉัน น้อยกว่าที่ฉันต้องการ ($p < .01$)
6. ฉันชอบเขา น้อยลง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อฉันคิดว่า เขาชักชวนฉันเข้ากลุ่ม
น้อยกว่าที่ฉันต้องการ
7. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ มากกว่าที่
ฉันต้องการให้เขาชักจูง ($p < .05$)

ภาควิชา จิตวิทยา
สาขาวิชา จิตวิทยาสังคม
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม